

Uusia haasteita ...

Tuula Rajaniemi

Anestesiologipula ei näytä helpottuvan. Niihin sairaaloihin hakeudutaan työhön, jossa on hyvä miehitys. Kun taas niistä klinikoista, joissa on liian vähän työväkeä, on kynnys lähteä pois matala ja uusia työntekijöitä on vaikea saada. Seurauksena päivystystiheys on eräissä sairaaloissa muodostunut sietämättömäksi ja muutenkin vähä väki alkaa uupua. Tilanne kärjistyy kesällä, jolloin jokaisella on ennen ja jälkeen lomaa normaalia enemmän päivystyksiä. Syyskuun alussa esimerkiksi heinäkuun loman tuomasta virkistyksestä ei enää ole mitään jäljellä. Pelkkä vuosiloma ei siis riitä enää toipumiseen. Auttaisivatko jatkuvasti pyörivät aktiivilomat jaksamaan suuren päivystystiheyden? Osa-aikatyö sopii osalle, mutta siihen liittyy eläke-, loma-, ym. seuraamuksia, joista kannattaa ottaa selvää ennen aloittamista. Joka tapauksessa työntekijöiden jaksamiseen on panostettava erityisesti yksiköissä, joissa toimitaan alimiehityksellä. Joissakin tilanteissahan se tarkoittaa päivätoiminnan rajoittamista, jotta saadaan päivystykset pyörimään. Ja tällaisia uutisiahan olemme kuulleet muutamista sairaaloista.

Ns. vanhojen työntekijöiden suhteen eräs ongelma on nykyään se, että uudet rekrytoidaan selvästi paremmilla palkoilla. Tulevina vuosina haasteena on saada palkkakehitystä aikaiseksi muutenkin kuin työpaikkaa vaihtamalla. Mielestäni ei ole oikein, että koko perheen elämä on uhrattava palkan nostamiseksi. Työnantajahan on tähän asti tuudittautunut siihen ajatukseen, etteivät paikkakunnalle asettuneet lääkärit lähde mihinkään eikä heidän palkkojaan ei tarvitse korottaa.

Terveysprojektirahat ovat herättäneet keskustelua monissa sairaanhoitopiireissä. Mikä on so-

piva vapaa-ajan hinta, että jonoja ruvetaan purkamaan? Ja riittävätkö voimamme päivystyksen lisäksi tällaiseen toimintaan? Aina kun uutta toimintaa aloitetaan, on tärkeää pohtia asiaa riittävän perusteellisesti. Vaateet on esitettävä ennen kuin mitään aloitetaan, sillä kokeiluista tulee helposti rutiineja. Korvauksen pitäisi mielestäni olla samaa tasoa kuin operatöörillä. Joissakin sairaanhoitopiireissä asiaa oli jo valmisteltu tähän suuntaan kesän aikana.

Me tarvitsemme uusia erikoistujia alallemme ja sitä ajatellen meidän on nostettava alamme imagoa. Se alkaa jokaisesta meistä. Kunkin anestesiologin on pidettävä työtään arvokkaana. Imagon nosto tapahtuu hitaasti ja se vaatii päättäjiä, hallinnon, muiden erikoisalojen ja toisten ammattiryhmien suuntaan tehtävää pitkäjännitteistä työtä, jota kukin meistä voi omalla paikallaan tehdä. Meidän pitää myös rohkeasti puuttua keskusteluun resurkseista, sillä anestesiasta toipumisen huomioimisella on suuri merkitys esim. iäkkäiden potilaiden leikkausindikaatioita asetettaessa. Ensi kevään eduskuntavaalit tulevat olemaan terveyspoliittiset vaalit ja jokainen meistä voi vaikuttaa äänestämällä !

Seuraavassa VES:ssa tulee enemmän paikallista sopimista ja se lisää lääkäriluottamusmiesten työtä. Nyt monet vanhat luottamusmiehet ovat lopettaneet ja uusia ei ole kaikkiiin sairaanhoitopiireihin vielä löytynyt. Jos joku kokee sen asian omakseen, toivon, että hän rohkeasti ilmoittautuu työlääseen, mutta myös antoisaan tehtävään. Yrittäkäämme kannustaa ja tukea luottamusmiehiämme ja muokata kliinistä työnkuvaa sellaiseksi, että he pystyvät tuon haastavan toimen hoitamaan.

Nopeatempoisessa sairaalamaailmassa näyttää aina olevan joku uusi asia vireillä. Niistä on hyvä keskustella yhdessä, jolloin ideat kulkeutuvat eri puolille Suomea. Alaosaston kokouksessa Operatiivisilla Päivillä perjantai-iltapäivänä on mahdollisuus käsitellä joitakin tällaisia.

Tapaamisiin Operatiivisilla Päivillä !

Hyvää Loppuvuotta Kaikille !
Kokkolassa 13.9.02

Tuula Rajaniemi
Suomen Anestesiologit – SLL:n alaosaston
puheenjohtaja
tuula.rajaniemi@fimnet.fi

Kuva: Juhani Lassander